KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 31.8.2009
KOM(2009) 441 endelig

2009/0121 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 som ændret ved Vilnius-protokollen af 3. juni 1999
(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. Med denne meddelelse forelægger Kommissionen Rådet et revideret forslag til afgørelse om bemyndigelse af Fællesskabet til at indgå en aftale om vilkårene for Fællesskabets tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999.

2. Fællesskabets tiltrædelse har hjemmel i artikel 38 i Vilniusprotokollen om ændring af COTIF, hvori det er fastsat, at konventionen er åben for tiltrædelse af regionale organisationer for økonomiske integration.

3. Den 28. marts 2003 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med de kontraherende parter i COTIF om indgåelse af en aftale om vilkårene for Fællesskabets tiltrædelse af denne konvention. Rådets afgørelse indeholdt direktiver om Fællesskabets tiltrædelse af COTIF og ad hoc-procedurer for forhandlingerne.

4. Selv om der i 2003[1] blev fremsat et forslag til Rådets afgørelse med henblik på at acceptere betingelserne for en aftale mellem Fællesskabet og den mellemstatslige organisation for internationale jernbanebefordringer (OTIF), kunne Fællesskabet ikke tiltræde COTIF, før Vilniusprotokollen var trådt i kraft, hvilket forudsatte, at OTIF's medlemsstater foretog en række ratifikationer. COTIF som ændret ved Vilniusprotokollen trådte i kraft i juli 2006.

5. Kommissionens forslag af 2003 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af COTIF blev sendt til Rådet og Europa-Parlamentet den 17. november 2003. Den 10. marts 2004 modtog den en positiv udtalelse fra Europa-Parlamentet, som godkendte det uden ændringer efter førstebehandlingen. Holdningen var dog, at Fællesskabet burde anmode OTIF om præciseringer og forsikringer vedrørende et bestemt spørgsmål. Det blev i stigende grad klart, at COTIF's artikel 3, stk. 2, som havde til hensigt at sikre overensstemmelse mellem Fællesskabets og OTIF's respektive retssystemer, rent faktisk ikke gjorde dette i tilstrækkelig grad. En retlig gennemgang af COTIF og dennes bilag bekræftede, at der eksisterede en række uoverensstemmelser mellem Fællesskabets regelværk og COTIF, som vedrørte såvel reglerne om kompetence i COTIF (artikel 12 og 18) og reglerne i nogle af bilagene (E, F og G).

6. Medlemsstaterne var opmærksomme på denne uoverensstemmelse og udfærdigede efter et formelt forslag fra Kommissionen erklæringer imod ovennævnte COTIF-bilag i henhold til artikel 42 i COTIF. Som følge af disse erklæringer blev bestemmelserne i disse bilag uanvendelige i de relevante lande. Dermed var der ikke længere nogen uoverensstemmelser med Fællesskabets lovgivning vedrørende spørgsmål omfattet af disse bilag, men det betød også, at også regler, som ikke var i uoverensstemmelse automatisk, blev uanvendelige.

7. For at beskytte Det Europæiske Fællesskabs retssystem foreslog Fællesskabet, at der skulle tilføjes en passende bestemmelse (en såkaldt frakoblingsklausul) til aftalen for at undgå juridiske uoverensstemmelser mellem COTIF og Fællesskabets eksisterede og kommende regelværk.

---

[1] KOM(2003)696 af 17. november 2003.

8. Kommissionens tværtjenstlige gruppe vedrørende Fællesskabets eksterne kompetencer undersøgte den 19. april 2007 de generelle forhold omkring Fællesskabets tiltrædelse. Den konkluderede, at den mest passende vej frem var:

   – Kommissionen bør indgå aftale med OTIF om indarbejdelse af en standardfrakoblingsklausul i aftalen om Fællesskabets tiltrædelse af COTIF.

   – Medlemsstaterne bør fastholde deres erklæringer imod bilagene i COTIF (E, F og G). De medlemsstater, som har ratificeret Vilniusprotokollen af 1999, men endnu ikke har udfærdiget en erklæring imod disse bilag, bør forpligtes til at gøre dette.

   – Efter Fællesskabets tiltrædelse af COTIF, bør Fællesskabet udfærdige en erklæring imod bilagene i COTIF (E, F og G).

   – Ovennævnte erklæringer (fra medlemsstaterne og Fællesskabet) bør trækkes tilbage, når de juridiske uoverensstemmelser mellem de to retssystemer er fjernet.

9. Denne strategi blev drøftet i Rådet i løbet af 2007, hvilket gav mulighed for at genoptage forhandlingerne med OTIF, navnlig om spørgsmålet om en passende frakoblingsklausul. Samtidig blev arbejdet med at løse problemet med juridiske uoverensstemmelser mellem EF's og OTIF's retssystemer igangsat. Dette arbejde blev afsluttet i 2008.

10. Resultatet af forhandlingerne mellem Kommissionen og OTIF i maj og juni 2009 blev et fælles aftaleudkast, som er vedlagt som bilag. Den aktuelle situation er, at COTIF er i kraft, og Det Europæiske Fællesskab kan nu tiltræde den. Spørgsmålene om kompatibilitet mellem Det Europæiske Fællesskabs lovgivning og COTIF er i princippet løst, idet de nødvendige ændringer til COTIF blev forelagt og vedtaget af det relevante OTIF-udvalg den 23., 24. og 25. juni 2009. Disse ændringer træder i kraft 12 måneder efter, at OTIF giver sine medlemsstater meddelelse derom.

11. Vedlagte aftale blev således indgået efter overvejelse af alle disse spørgsmål, og den opfylder de forpligtelser, som blev pålagt i Rådets mandat, og anviser en vej frem for Det Europæiske Fællesskab i dets stræben efter at nå sin målsætning om at udvide Fællesskabets jernbaneområde og åbne op for flere muligheder for at udvikle jernbanemarkedet.

12. På baggrund af disse overvejelser og i overensstemmelse med de fastsatte procedurer

   – trækker Kommissionen forslaget til beslutning om bemyndigelse af Fællesskabet til at indgå en aftale om vilkårene for Fællesskabets tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF), som blev vedtaget i 2003 (KOM(2003)0696 af 17. november 2003), tilbage

   – foreslår Kommissionen, at Rådet vedtager vedlagte afgørelse

   – retter Kommissionen denne meddelelse til Rådet.

2009/0121 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af aftalen om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 som ændret ved Vilnius-protokollen af 3. juni 1999
(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71 og 300, stk. 2 og 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2], og

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,[3]

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udviklingen af jernbaneinteroperabiliteten inden for Fællesskabet og mellem Fællesskabet og dets nabolande er et centralt element i transportpolitikken, som bl.a. tager sigte på at skabe en bedre ligevægt mellem de forskellige transportformer.

(2) Det Europæiske Fællesskab har enekompetence eller delt kompetence med medlemsstaterne på de områder, der er omfattet af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 som ændret ved Vilnius-protokollen af 3. juni 1999, i det følgende benævnt "COTIF".

(3) Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af COTIF med henblik på udøvelsen af dets kompetencer har hjemmel i artikel 38 i COTIF som ændret ved Vilnius-protokollen.

(4) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet med de kontraherende parter i COTIF om en aftale om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af COTIF.

(5) Idet en række uoverensstemmelser mellem bestemmelserne i visse bilag i COTIF og Fællesskabets lovgivning stadig ikke er løst, bør Det Europæiske Fællesskab i forbindelse med sin tiltrædelse af COTIF udfærdige en erklæring i henhold til artikel 42 i COTIF vedrørende uanvendeligheden af bilag E, F og G i COTIF.

---

2 EFT C [...] af [...], s. [...].
3 EFT C [...] af [...], s. [...].

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Aftalen om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, godkendes hermed på Fællesskabets vegne på følgende betingelser:

– efter tiltrædelsen udfærdiger Fællesskabet en erklæring vedrørende udøvelsen af dets kompetence

– efter tiltrædelsen udfærdiger Fællesskabet en erklæring vedrørende uanvendeligheden af bilag E, F og G i COTIF.

2. Teksten til aftalen og de i stk. 1, omtalte erklæringer er vedlagt som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Fællesskabet, afgive de dertil knyttede erklæringer og deponere godkendelsesinstrumentet på Fællesskabets vegne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .[...]

På Rådets vegne
Formand

BILAG 1

AFTALE

OM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS TILTRÆDELSE AF KONVENTIONEN OM INTERNATIONALE JERNBANEBEFORDRINGER (COTIF) AF 9. MAJ 1980, SOM ÆNDRET VED VILNIUSPROTOKOLLEN AF 3. JUNI 1999

DEN MELLEMSTATSLIGE ORGANISATION FOR INTERNATIONALE JERNBANEBEFORDRINGER

OG

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

som henviser til konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, i det følgende benævnt "konventionen", særlig artikel 38 i nævnte konvention,

som henviser til de forpligtelser, som traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab pålægger Det Europæiske Fællesskab på visse områder, der er omfattet af konventionen,

som tager i betragtning, at konventionen opretter en mellemstatslig organisation for internationale jernbanebefordringer (OTIF), som har sæde i Bern,

som tager i betragtning, at Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen har til formål at bistå OTIF med at forfølge sit mål, som er at fremme, forbedre og lette den internationale jernbanetransport såvel teknisk som juridisk,

som tager i betragtning, at de af konventionen følgende forpligtelser i henseende til internationalt samarbejde for de medlemslande, der også er medlemmer af De Europæiske Fællesskaber eller parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ikke går forud for de forpligtelser, der påhviler dem i deres egenskab af medlemmer af De Europæiske Fællesskaber eller parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. artikel 3 i konventionen,

som tager i betragtning, at en frakoblingsklausul er nødvendig for de dele af konventionen, som hører under Det Europæiske Fællesskabs kompetence for at angive, at Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ikke kan påberåbe sig og anvende de rettigheder og forpligtelser, som følger af konventionen, direkte imellem sig,

som tager i betragtning, at konventionen er fuldt anvendelig mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og de øvrige parter i konventionen på den anden,

som tager i betragtning, at Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen kræver nærmere fastlæggelse af reglerne for, hvordan konventionens bestemmelser anvendes på Det Europæiske Fællesskab og på dets medlemsstater,

som tager i betragtning, at vilkårene for Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen skal gøre det muligt for Fællesskabet at udøve de beføjelser, som dets medlemsstater har tillagt det, inden for konventionen,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskab tiltræder konventionen på de i nærværende aftale anførte betingelser, jf. bestemmelserne i artikel 38 i konventionen.

Artikel 2

Konventionens kontraherende parter, som er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, anvender i deres indbyrdes forbindelser Fællesskabets regler i det omfang, der findes fællesskabsregler for det relevante emne, som finder anvendelse i den bestemte sag, uden at dette berører konventionens mål og formål, og uden at dette berører den fulde anvendelse i forhold til konventionens andre kontraherende parter.

Artikel 3

Med forbehold af bestemmelserne i nærværende aftale skal konventionens bestemmelser fortolkes således, at de omfatter Det Europæiske Fællesskab inden for rammerne af dets kompetence, og de forskellige udtryk, der anvendes som betegnelse for de kontraherende parter i konventionen samt for deres repræsentanter, skal forstås på tilsvarende måde.

Artikel 4

Det Europæiske Fællesskab bidrager ikke til OTIF's budget og tager ikke del i beslutningerne vedrørende dette budget.

Artikel 5

1. Uden at dette berører udøvelsen af dets stemmerettigheder i henhold til artikel 6, bemyndiges Det Europæiske Fællesskab til at lade sig repræsentere og deltage i arbejdet i alle de organer under OTIF, i hvilke en af dets medlemsstater har ret til at være repræsenteret i egenskab af kontraherende part, og hvori spørgsmål, der henhører under dets kompetence, kan behandles.
   Det Europæiske Fællesskab kan ikke være medlem af administrationsudvalget. Det kan inviteres til at deltage i dette udvalgs arbejde, når udvalget ønsker at høre det om spørgsmål af fælles interesse, som er sat på dagsordenen.

2. Det Europæiske Fællesskab repræsenteres af Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen kan bemyndige en eller flere af Fællesskabets medlemsstater til at repræsentere den.

Artikel 6

1. Når det drejer sig om beslutninger inden for områder, der henhører under Det Europæiske Fællesskabs enekompetence, udøver Det Europæiske Fællesskab de stemmerettigheder, der tilkommer dets medlemsstater i henhold til konventionen.

2. Når det drejer sig om beslutninger inden for områder, hvor Det Europæiske Fællesskab har delt kompetence med sine medlemsstater, stemmer enten Det Europæiske Fællesskab eller dets medlemsstater.

3. Med forbehold af artikel 26, stk. 7, i konventionen råder Det Europæiske Fællesskab over samme antal stemmer som de af dets medlemsstater, som også er medlemmer af OTIF. Når Det Europæiske Fællesskab stemmer, stemmer dets medlemsstater ikke.

4. Det Europæiske Fællesskab underretter i hvert enkelt tilfælde de øvrige kontraherende parter i konventionen om, i hvilke tilfælde det i forbindelse med de forskellige punkter, der er opført på dagsordenen for generalforsamlingen og de øvrige besluttende organer, vil udøve de i stk. 1 til 3 fastsatte stemmerettigheder. Denne forpligtelse gælder også for de beslutninger, der skal træffes pr. korrespondance. Disse oplysninger skal gives til OTIF's generalsekretær så tidligt, at de kan rundsendes sammen med mødedokumenter eller en beslutning, der skal træffes pr. korrespondance.

Artikel 7

Omfanget af den kompetence, der overføres til Fællesskabet, angives i generelle vendinger i en skriftlig erklæring, der afgives af Det Europæiske Fællesskab på det tidspunkt, hvor nærværende aftale indgås. Denne erklæring kan om fornødent ændres ved, at Det Europæiske Fællesskab giver OTIF meddelelse herom. Den erstatter eller begrænser på ingen måde de sagsområder, som kan gøres til genstand for notifikation om fællesskabskompetence, inden OTIF træffer beslutning ved formel afstemning eller på anden måde.

Artikel 8

Kapitel V i konventionen finder anvendelse på enhver tvist, som måtte opstå mellem de kontraherende parter i nærværende tiltrædelsesaftale med hensyn til fortolkningen, anvendelsen eller gennemførelsen af aftalen, navnlig vedrørende dens eksistens, gyldighed og ophør.

Artikel 9

Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter de kontraherende parters undertegnelse af aftalen. Konventionens artikel 34, stk. 2, finder ikke anvendelse i denne forbindelse.

Artikel 10

Denne aftale gælder for en ubegrænset periode.

Hvis alle de af OTIF's medlemslande, som er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, opsiger konventionen, vil meddelelsen om denne opsigelse samt om opsigelsen af nærværende aftale blive betragtet som værende afgivet af Det Europæiske Fællesskab samtidig med, at den sidste af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, der opsiger konventionen, afgiver meddelelse om opsigelse som fastsat i artikel 41 i konventionen.

Artikel 11

Konventionens kontraherende parter, som ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og som anvender Fællesskabets lovgivning som følge af deres internationale aftaler med Det Europæiske Fællesskab, kan med konventionens depositors anerkendelse indgå individuelle erklæringer med hensyn til at bevare deres rettigheder og forpligtelser i deres aftaler med Det Europæiske Fællesskab, COTIF og dermed forbundne regler.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede efter at have fremvist deres fuldmagter, som er fundet i god og behørig form, undertegnet denne aftale.

UDFÆRDIGET i …, den_____(dag) (måned) (år) på engelsk i to eksemplarer, hvoraf det ene opbevares af OTIF og det andet af Det Europæiske Fællesskab. Oversættelse og meddelelse af den endelige aftale henhører under de kontraherende parters respektive institutioner.

For den mellemstatslige organisation for internationale jernbanebefordringer (OTIF)	For Det Europæiske Fællesskab

BILAG 2

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OM UDØVELSE AF KOMPETENCE

Inden for jernbanesektoren udøver Fællesskabet sammen med sine medlemsstater en delt kompetence i henhold til artikel 70, 71, 80, stk. 1, og 156 i EF-traktaten.

I afsnit V i EF-traktaten fastlægges Det Europæiske Fællesskabs fælles transportpolitik, og i afsnit XV fastlægges Det Europæiske Fællesskabs bidrag til etablering og udvikling af transeuropæiske net på transportområdet.

Mere specifikt fastlægges det i artikel 71 i afsnit V i EF-traktaten, at Det Europæiske Fællesskab kan fastsætte;

– fælles regler for international transport til eller fra en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstaters områder

– de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

– foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden

– alle andre formålstjenlige bestemmelser.

Med hensyn til transeuropæiske net fastsættes det i artikel 155 i afsnit XV i EF-traktaten mere specifikt, at Det Europæiske Fællesskab:

– skal opstille et sæt retningslinjer omfattende mål og prioriteter samt hovedlinjerne i de aktioner, der påtænkes gennemført for transeuropæiske net; i disse retningslinjer fastlægges projekter af fælles interesse

– skal iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder

– kan støtte projekter af fælles interesse, der støttes af medlemsstater, og som fastlægges inden for rammerne af de retningslinjer, der er omhandlet i første led, navnlig i form af forundersøgelser, lånegarantier eller rentegodtgørelser; Fællesskabet kan også gennem Samhørighedsfonden bidrage til finansieringen af specifikke projekter i medlemsstaterne på transportinfrastrukturområdet.

På baggrund af disse to bestemmelser har Det Europæiske Fællesskab vedtaget et betydeligt antal retsakter, som finder anvendelse på jernbanetransport.

I henhold til fællesskabslovgivningen har Det Europæiske Fællesskab enekompetence på de områder inden for jernbanetransport, hvor konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980, som ændret ved Vilniusprotokollen af 3. juni 1999, i det følgende benævnt "konventionen", eller juridiske instrumenter, der vedtages i henhold hertil, berører disse eksisterende fællesskabsregler.

På de områder, som er omfattet af konventionen, og som Det Europæiske Fællesskab har enekompetence i forhold til, har Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ingen kompetence.

Såfremt der findes fællesskabsregler, og de ikke berøres af konventionen eller juridiske instrumenter, der vedtages i henhold hertil, udøver Det Europæiske Fællesskab delt kompetence i forhold til konventionen sammen med medlemsstaterne.

En liste over de relevante fællesskabsretsakter på tidspunktet for nærværende aftale er anført i tillægget. Omfanget af Fællesskabets kompetence i henhold til de nævnte tekster skal vurderes på grundlag af de specifikke bestemmelser i hver enkelt tekst, navnlig i de tilfælde, hvor disse bestemmelser fastsætter fælles regler. Fællesskabets kompetence udvikles løbende. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe beslutninger, som fastsætter omfanget af Det Europæiske Fællesskabs kompetence. Det Europæiske Fællesskab forbeholder sig derfor ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at dette er en forudsætning for udøvelsen af dets kompetence i sagsområder, som er omfattet af denne konvention.

TILLÆG TIL BILAG 2

EF-RETSAKTER VEDRØRENDE DE OMRÅDER, DER ER OMFATTET AF KONVENTIONEN

Indtil nu har Fællesskabet udøvet sin kompetence på grundlag af bl.a. følgende fællesskabsretsakter:

LOVGIVNING OM ØKONOMI/MARKEDSADGANG

– Forordning nr. 11 vedrørende afskaffelse af forskelsbehandling med hensyn til transportpriser og transportvilkår, udfærdiget i henhold til artikel 79, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (EFT L 532 af 16.8.1960, s. 1121).

– Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25).

– Rådets direktiv 95/18/EF af 19. juni 1995 om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 143 af 27.6.1995, s. 70).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 1).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/13/EF af 26. februar 2001 om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 26).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75 af 15.3.2001, s. 29).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/51/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 164-172, og EUT L 220 af 21.6.2004, s. 58-60).

– Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/58/EF af 23. oktober 2007 om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 44).

– LOVGIVNING OM INTEROPERABILITET OG SIKKERHED

– Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1).

– Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44-113 og EUT L 220 af 21.6.2004, s. 16 -39).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF af 29. april 2004 om ændring af Rådets direktiv 96/48/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 114-163 og EUT L 220 af 21.6.2004, s. 40-57).

– Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 af 29. april 2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 1-43 og EUT L 220 af 21.6.2006, s. 3-14).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (omarbejdning) (EFT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EFT L 260 af 30.9.2008, s. 13);

– Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/110/EF af 16. december 2008 om ændring af Rådets direktiv 2004/49/EF om jernbanesikkerhed i EU (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EFT L 345 af 23.12.2008, s. 62).

– Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1335/2008 af 16. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 881/2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 51).

FORPLIGTELSER TIL OFFENTLIG TJENESTE

– Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1).

BILAG 3

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 42 I COTIF

Før visse retlige uoverensstemmelser mellem fællesskabslovgivningen og visse regler i COTIF er afklaret, anvendes følgende bilag i COTIF ikke i deres helhed af Det Europæiske Fællesskab:

1. De fælles regler om kontrakten om anvendelse af infrastruktur i international jernbanetrafik (CUI – bilag E til konventionen).

2. De fælles regler for godkendelse af tekniske standarder og vedtagelse af fælles tekniske beskrivelser til brug for jernbanemateriel, der anvendes i international transport (APTU – bilag F til konventionen).

3. De fælles regler vedrørende teknisk godkendelse af jernbanemateriel, der anvendes i international transport (ATMF – bilag G til konventionen).

INTERNE ORDNINGER MELLEM RÅDET, MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN VEDRØRENDE DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS OG DETS MEDLEMSSTATERS DELTAGELSE I MØDER, DER AFHOLDES I HENHOLD TIL KONVENTIONEN OM INTERNATIONALE JERNBANEBEFORDRINGER AF 1999

Under hensyntagen til kravet om enhed i Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters internationale repræsentation i henhold til EF-traktaten og EF-Domstolens retspraksis, også ved gennemførelsen af internationale forpligtelser,

er Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen nået til enighed om følgende interne ordninger:

1. ART OG ANVENDELSESOMRÅDE

1.1. I dette dokument fastlægges de interne ordninger mellem Rådet, medlemsstaterne og Kommissionen som forberedelse til de møder, der afholdes i henhold til konventionen om internationale jernbanebefordringer af 1999 (i det følgende benævnt "konventionen"). Disse interne ordninger finder anvendelse på alle de møder, der afholdes af den mellemstatslige organisation for internationale jernbanebefordringer (OTIF) med hensyn til konventionens anvendelse.

2. OPGAVEFORDELING PÅ GRUNDLAG AF BEFØJELSER

2.1. For så vidt angår transportspørgsmål, der hører under medlemsstaternes kompetence, indkalder formandskabet på eget initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat til samordningsmøder for EU's medlemsstaters delegationer inden, under og efter de møder, der er omhandlet i punkt 1, for at udarbejde samordnede holdninger. Formandskabet fremlægger disse samordnede holdninger.

2.2. Kommissionen fremlægger på Fællesskabet vegne Fællesskabets holdninger i spørgsmål, som henhører under Fællesskabets kompetence, navnlig i forbindelse med:

– EF-traktatens artikel 71, afsnit V

– EF-traktatens artikel 155, afsnit XV

– andre spørgsmål, der udelukkende eller primært hører under Fællesskabets kompetence i henhold til EF-traktatens afsnit V eller XV

– og navnlig fællesskabsretsakter vedrørende spørgsmål, der omhandles af konventionen og anføres i detaljer i tillægget til aftalens bilag 2 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen.

2.3. Formandskabet og Kommissionen beslutter, hvem af dem der skal fremsætte erklæringer på vegne af Fællesskabet og dets medlemsstater i tilfælde, hvor de respektive beføjelser er uløseligt forbundet. Kommissionen fremlægger den

fælles holdning, når det pågældende spørgsmål overvejende ligger inden for Fællesskabets kompetence, og formandskabet fremlægger den fælles holdning, når det pågældende spørgsmål overvejende ligger inden for medlemsstaternes kompetence.

3. FASTLÆGGELSE AF HOLDNINGER OG SAMORDNINGSPROCEDURE

3.1. Alle Fællesskabets og dets medlemsstaters holdninger ved møder i OTIF samordnes på behørig vis.

I spørgsmål, der hører under medlemsstaternes kompetence, bestræber medlemsstaterne sig på at udarbejde samordnede holdninger. Udkast til erklæringer om holdninger omdeles blandt medlemsstaterne på forhånd.

Kommissionens forslag til Fællesskabets holdninger og til fælles holdninger mellem Fællesskabet og dets medlemsstater drøftes i det relevante udvalg, som er nedsat af de relevante fællesskabsdirektiver om jernbaner, nemlig:

– Udvalget for transport af farligt gods for emner, der er omfattet af konventionens bilag RID. Hvis sådanne emner påvirker jernbaneinteroperabiliteten eller den fælles sikkerhedsstrategi, der er udviklet i henhold til direktiv 2004/49/EF, bør fastlæggelse af Fællesskabets holdning samordnes med udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed.

– Udvalget for udvikling af Fællesskabets jernbaner for emner, der er omfattet af bilag CIV, CIM, CUV, CUI til konventionen, og for andre ordninger for enhedslovgivning, der benyttes af OTIF;

– Udvalget for jernbaneinteroperabilitet og -sikkerhed for emner, der er omfattet af bilag APTU og ATMF til konventionen.

Kommissionen og medlemsstaterne forsøger under samordningsmøderne på stedet at nå til enighed om en fælles holdning.

3.2. Med hensyn til arbejdet med transport af farligt gods repræsenteres Det Europæiske Fællesskab i ekspertudvalget for RID af Europa-Kommissionen, som af hensyn til den faglige ekspertise generelt vil benytte eksperter fra medlemsstaterne og/eller Det Europæiske Jernbaneagentur eller bemyndige Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater til at repræsentere Fællesskabet.

3.3. For hvert af OTIF's møder angiver Kommissionen over for det berørte udvalg, hvilke punkter på dagsordenen den agter at udtale sig om på Fællesskabets vegne eller på vegne af Fællesskabet og dets medlemsstater.

3.4. Hvis der er punkter på dagsordenen, som kræver afstemning, udtaler Kommissionen sig om, hvorvidt det tilkommer Fællesskabet eller dets medlemsstater at stemme.

3.5. På samordningsmøderne i de under punkt 3.1. nævnte udvalg fastlægges kompetenceudøvelsen, meningstilkendegivelserne og vilkårene for

stemmeafgivning i tilknytning til hvert enkelt punkt på dagsordenen, der hører under Fællesskabets enekompetence.

3.6. Der kan om nødvendigt også afholdes samordningsmøder på det sted, hvor mødet holdes.

4. FREMLÆGGELSE

4.1. Såfremt formandskabet ikke er repræsenteret på de møder, der er omhandlet i punkt 1, fremlægges den holdning, Fællesskabet og dets medlemsstater er nået frem til i samordningsprocessen vedrørende de områder, der er omhandlet i punkt 2.1 og eventuelt i punkt 2.3, af den delegerede for den repræsenterede medlemsstat, som kommer først i rotationsordningen for EU-formandskabet.

5. STEMMEAFGIVNING

5.1. Kommissionen udøver på Det Europæiske Fællesskab vegne Fællesskabets stemmerettigheder på grundlag af Fællesskabets holdning eller de fælles holdninger, der er fastlagt i samordningsprocessen, vedrørende spørgsmål, der er omhandlet i punkt 2.2 og eventuelt i punkt 2.3.

Det kan vedtages, at formandskabet, såfremt Fællesskabet ikke er repræsenteret af Kommissionen, udøver Fællesskabets stemmerettigheder i disse spørgsmål på grundlag af fælles holdninger.

5.2. Medlemsstaterne udøver udelukkende deres stemmerettigheder i spørgsmål, der er omhandlet i punkt 2.1 og eventuelt i punkt 2.3 på grundlag af samordnede eller fælles holdninger, der er fastlagt i samordningsprocessen.

6. FREMLÆGGELSE OG STEMMEAFGIVNING I TILFÆLDE AF UOVERENSSTEMMELSER

6.1. Hvor der ikke opnås enighed om de spørgsmål, der drøftes i et af de tre i punkt 3.1. ovenfor nævnte udvalg, forelægges sagen direkte for De Faste Repræsentanters Komité. Såfremt der ikke opnås enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne i disse spørgsmål, afstår medlemsstaterne og Kommissionen fra enhver stillingtagen eller stemmeafgivning, som kunne skade Fællesskabets regelværk.

6.2. De under punkt 6.1 nævnte beslutninger berører ikke Fællesskabets og dets medlemsstaters respektive beføjelser.